

Yoper 2.1.0

Yoper – demon szybkości

Twórcy Yopera 2.1.0 utrzymują, że jest to najszybsza dystrybucja, jaka do tej pory powstała. I choć jest to oczywista przesada, w wielu miejscach (np. uruchomienie KDE) można zauważyć znaczną przewagę nad innymi dystrybucjami. Efekt ten osiągnięto dzięki różnym zabiegom optymalizacyjnym, takim jak rekompilacja jądra i glibc dla procesorów 686, prekonsolidacja, usunięcie symboli z plików obiektowych, ustawienie odpowiednich parametrów dysków twardej typowych dla współczesnego sprzętu itp.

Yoper jest pod wieloma względami dystrybucją nietypową. Jest to w pewnym sensie Slackware obsługujące pakiety RPM. Na krążku instalacyjnym umieszczone zostały te najważniejsze, a reszta można pobrać z internetowego repozytorium Yopera, korzystając

z mechanizmu APT. Ale zarządzanie pakietami to nie jedyna funkcjonalność, gdzie Yoper łączy elementy różnych dystrybucji – w wielu miejscach rozpoznać można elementy znane skądinąd.

Wraz z Yoperem 2.1.0 otrzymujemy najnowsze wersje wielu popularnych programów. Samo jądro jest w wersji 2.6.8.1 z nało-

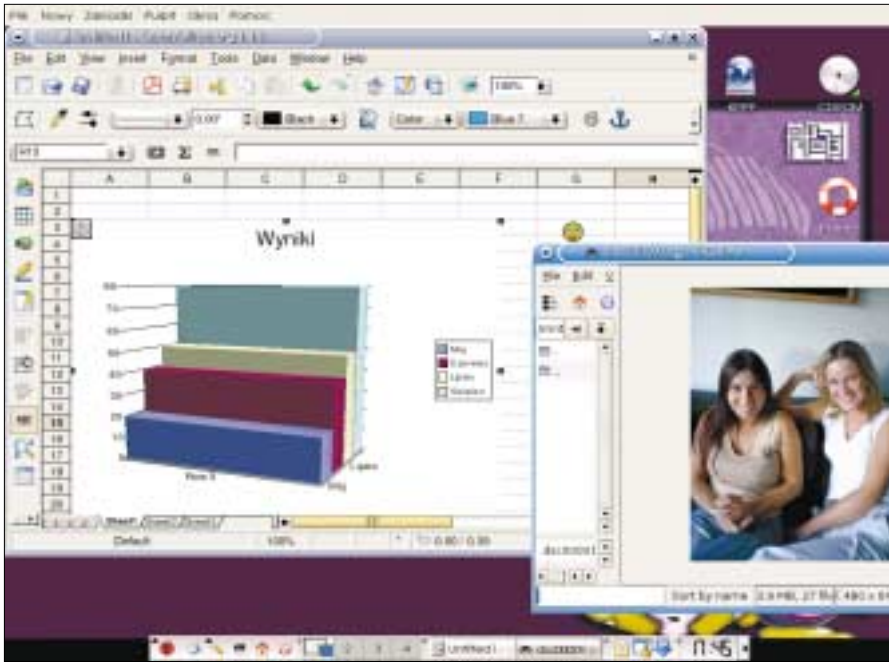

żoną łatą Reiser4 – użytkownicy innych dystrybucji mogą więc stosunkowo szybko i bezboleśnie przetestować działanie nowego systemu plików. KDE 3.3, Mozilla Firefox 0.9.3, OpenOffice.org 1.1.2 i PHP w wersji 5.0.1 powinny ucieszyć wszystkich tych, którzy lubią być na bieżąco z nowościami. Listę najpopularniejszych pakietów występujących w Yoperze wraz z numerami wersji można znaleźć w Tabeli 1.

Podczas instalacji możemy wybrać graficzny program do partycjonowania i zmiany rozmiarów partycji (qtparted) lub tradycyjny cfdisk. Yoper wymaga utworzenia trzech partycji: korzenia systemu plików (/), zawierającej katalogi domowe użytkowników (/home) oraz partycję wymiany (swap). Nie jest możliwy wybór indywidualnych pakietów podczas instalacji.

Aby móc pisać po polsku, po instalacji należy wybrać polskie ustawienia klawiatury w KDE. Ponieważ Yoper nie zawiera polskich komunikatów KDE, odpowiedni pakiet dołączyliśmy na płycie w katalogu /contrib – można go zainstalować z poziomu KDE (klikając na pakiet, po czym z menu

Packages wybieramy *Install*) lub ręcznie z konsoli poleceniem `rpm -Uvh kde-i18n-pl`. Język polski włączamy w następujący sposób: klikamy na klucz (menu ustawień) znajdujący się na pasku startowym obok litery Y, następnie z rozwiniętego menu wybieramy pozycję *Regional & Accessibility => Country/Region & Language => Add Language => Other => Polish*.

Aby móc pisać po polsku, należy jeszcze ustawić polską klawiaturę – robimy to podobnie jak poprzednio, tyle że klikamy na pozycję *Układ Klawiatury* i wybieramy *polски*. Kolejną rzecz, którą możemy chcieć ustawić w związku z językiem, to czcionki w KDE. Tym razem wybieramy pozycję *Wygląd i motywy* a następnie *Czcionki*. Wybieramy te czcionki, za pomocą których można poprawnie wyświetlić polskie znaki.

Uwagi na temat instalacji

Instalację Yopera rozpoczynamy od włożenia płyty CD do napędu i zrestartowania komputera. Należy pamiętać, że w BIOS-ie musi być ustawiona opcja uruchamiania systemu z płyty CD. Do wyboru mamy dwie opcje: albo nacisnąć *Enter* i wtedy instalator uruchomi się normalnie, a my będziemy mogli skorzystać z narzędzia do partycjonowania w trybie graficznym, albo wybierzemy opcję *novesa* i wtedy do partycjonowania posłużą nam *cdisk*. Ponieważ *qtparted* ma większe możliwości, opcję *novesa* powinniśmy wybrać tylko w przypadku, kiedy pojawiają się problemy przy normalnym uruchamianiu.

Yoper jest w dużej mierze dystrybucja eksperymentalną. Jego twórcy nie dysponują takimi zasobami jak osoby rozwijające inne dystrybucje, nie lubią też czekać z nowościami na tyle długo, by wszystko mogło zostać odpowiednio przetestowane. Tak więc może się zdarzyć, że na naszym sprzęcie Yoper nie będzie chciał się zainstalować – zazwyczaj tego typu problem związany jest z jądrem systemu. W tym wypadku należy próbować przekazać jądro odpowiednie parametry, w zależności od tego, na jakim urządzeniu zatrzymał się proces uruchamiania. Pełną listę parametrów przekazywanych jądro można znaleźć w pakiecie zawierającym źródła jądra, w katalogu *Documentation/kernel-parameters.txt*. Często przydatne opcje to *noapic*, *nolapic*, *noisapnp* czy podanie ilości dostępnej pamięci RAM za pomocą opcji *mem=*.

Przy konfiguracji X Window Yoper korzysta z pochodzącego z SUSE narzędzia *SaX*. Radzimy tuż po instalacji wybrać bardziej konserwatywne ustawienia rozdzielczości – będzie można zmienić później, a niespo-

Tabela 1:
Najpopularniejsze pakiety
w Yoper 2.1.0

pakiet	wersja
cdrtools	2.01a32
cups	1.1.20
evolution	1.5.9.2
firefox	0.9.3
gcc	3.4.1
gimp	2.0.4
glibc	2.3.3
gtk+	2.4.7
httpd	2.0.50
iptables	1.2.11
k3b:	0.11.14
kdebase	3.3.0
koffice	1.3.2
libgnome	2.6.1.1
mysql	4.0.20
nautilus	2.6.3
OpenOffice.org	1.1.2
perl	5.8.4
python	2.3.4
samba	3.0.6
scribus	1.2.0cvs
xfce	4.0.6
XFree86	4.4.0
xine	1-rc5
xmms	1.2.10

dziewany błąd może zmusić nas do ponownego rozpoczęcia instalacji.

Kiedy system zostanie już zainstalowany, możemy – jeśli jesteśmy podłączeni do Internetu – pobrać dodatkowe pakiety. W tym celu należy uruchomić program *Synaptic*, wybrać odświeżenie listy pakietów, a następnie zaznaczyć do instalacji te, którymi jesteśmy zainteresowani. Ponieważ Yoper gwałtownie się rozwija, ich liczba stale rośnie. Miłego eksperymentowania! ■

INFO

Strona domowa Yopera:
<http://www.yoper.com>